ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ

НАВЧАЛЬНИЙ ПОСІБНИК «ПОРІВНЯЛЬНА ПЕДАГОГІКА» МАРІЇ ЧЕПІЛЬ – ВІТАЄМО УКРАЇНСЬКИХ КОМПАРАТИВІСТІВ З НОВИМ ДЖЕРЕЛОМ КОМПАРАТИВНИХ ЗНАНЬ

Олена Локшина

Рецензія на навчальний посібник Чепіль М. М. «Порівняльна педагогіка». – К.: Академвидав, 2014. – 216 с. – (Серія «Альма-матер»). ISBN 978-966-8226-89-2 (серія), ISBN 978-617-572-080-6.

Розбудова національної освіти актуалізувала дослідження освітніх досягнень зарубіжних країн, що вочевидь інтенсифікує розвиток порівняльної педагогіки в Україні. Активно відбувається розвиток методології порівняльної педагогіки. Предмет дослідження українських науковців сьогодні вже не обмежується системами освіти зарубіжних країн, а є широким спектром педагогічних явищ. Досягненням має бути названа практика залучення елементу часового порівняння для підсилення формату географічного; використання послідовного порівняння з тенденцією до поширення одночасного; посилення практико-зорієнтованості порівняльно-педагогічних розвідок.

Відбувається також інфраструктурне становлення порівняльної педагогіки – створюються дослідницькі центри; започатковано спеціалізовані наукові журнали «Порівняльно-педагогічні студії» (http://sce.udpu.org.ua) та «Порівняльна професійна педагогіка» (http://khnu.km.ua/angl/j/default.htm); видаються підручники/посібники з порівняльної педагогіки, зокрема, авторства, А. Сбруєвої (1999, 2004, 2014); І. Богданової, Н. Дідусь, З. Курлянд, М. Ломонової, О. Цокур, Н. Шевченко, О. Яцій (2000); А. Василюк, К. Корсака, Н. Яковець (2002), О. Галус, Л. Шапошнікової (2006); О. Васюк (2008) та інших авторів.

Навчальний посібник М. Чепіль (2014) є новим внеском у портфоліо посібників з порівняльної педагогіки. Автор, ґрунтуючись на традиційній формулі побудови підручників з порівняльної педагогіки, робить спробу започаткувати авторські інновації. Під традицією розуміємо Розділ «Загальні засади порівняльної педагогіки», у якому розкриваються теми «Порівняльна педагогіка як наука», «Зародження і становлення порівняльної педагогіки», «Методологія і методи порівняльно-педагогічних досліджень». Переконані, що знання з методології та витоків порівняльної педагогіки мають обов'язково транслюватися при викладанні відповідного курсу.

До авторського стилю слід віднести наскрізне використання елементу порівняння у розділах, присвячених особливостям дошкільної, шкільної, вищої освіти та освіти дорослих у країнах світу. М. Чепіль, трактуючи трансформації освіти зарубіжжя, проводить паралелі з Україною, що сприяє баченню

процесів, які характеризують національну освіту, у контексті європейських та світових тенденцій розвитку.

Слід вітати спробу автора акцентувати такі актуальні теми сьогодення, як міжнародна взаємодія в освіті (Розділ 2), чинники і стратегії реформування освіти (Розділ 7), характеризуючи які Марія Чепіль транслює актуальні ідеї сьогодення – глобалізацію та регіоналізацію освіти, партнерство в освіті, інформатизацію освіти.

Звичайно, можна дискутувати щодо деяких позицій автора, закладених у рецензованому посібнику, але у цілому варто привітати українських компаративістів з появою нового джерела компаративних знань. Сподіваємось, що навчальний посібник Чепіль М. М. «Порівняльна педагогіка» стане у нагоді викладачам курсу «Порівняльна педагогіка» і студентам, які його опановують, усім, хто цікавиться цією молодою, але дуже перспективною наукою.